

Սայաթ Նովա

Մե խոսկ ունիմ իլթիմագով

Էս էլ էն Գիբա ու յինգիդունիայի հանգում, Արութինի ասած,

Մե խոսկ ունիմ իլթիմագով, անգաճ ա՛րա, օ՛վ աճկի՛լուս,
Սըրտումըս ինթիգար ունիմ, քու տիսը քարով, աճկի՛լուս,
Աջաք քիզ ի՛նչ գեթ իմ արի՛ կենում իս խըռով, աճկի՛լուս,
Աշխարս աշխարով կըշտացավ, յիս քիզանից սով, աճկի՛լուս:

Մագամ օշ օվ յար շէ՞ սիրի, էս ի՞նչ արիր, էս ի՞նչ բան ա.
Էշխենեդ ջունուն իմ էլի, ման իմ գալի յանա-յանա,
Էս դարդեն օշ օվ չը քաշե, վուր մե դանգին չի դիմանա,
Միրտըս լուրի պես խորվեցիր Էշխիդ կըրակով, աճկի՛լուս:

Գուստիրըս դուշման շինեցիր, յադերուն ինչպե՞ս դոստ անիմ,
Անցկացած օրը չիմ տեսնում, քանի գուգե վուր դաստ անիմ,
Ասովաճ վրկա, խիստ դըժար է, գըլուխըս ինչպե՞ս դուս տանիմ,
Յիս մե փուքըր նավի նըման, քու Էշխըն է ծով, աճկի՛լուս:

Գուգիմ բերանըս բաց անիմ, գովքըդ ասիմ թարիփի պես.
Տաս տարի է ման իմ գալիս փադիշահի շարիփի պես,
Օխտը տարի էլ ման գու քան սագը ձեռիս Լարիբի պես.
Բուրա Շահասանանըս դուն իս, է՛լ չունիմ օշ օվ, աճկի՛լուս:

Թեգուզ հագար դարդ ունենամ, յիս սըրտումըս ա՛հ չիմ ասի.

Իմ հուքմի-հեքիմը դուն իս, յիս է՛լ ուրիշ շահ չիմ ասի.
Սայաթ Նովեն ասաց, գա՛լում, յիս էն մահին մահ չիմ ասի՝
Հենչաք ըլի՝ դուն վրբես լաս մագրդ շաղ տալով, աճկի՛ լուս: